

ENGLANTI

Kennel, North Yorkshire

2.6.-5.7.2014

Keski-Pohjanmaan ammattiopiston Kannuksen kennelalan opiskelija

Olin työssäoppimassa viiden viikon ajan shetlanninlammaskoiria kasvattavassa kennelissä. Omistaja on kasvattanut shelttejä noin parikymmentä vuotta ja 1970-luvulta aktiivisesti muita rotuja. Tällä hetkellä hän omistaa kuitenkin vain shetlanninlammaskoiria. Jaksoni aikana hänellä on 15 koira, joista yksi myytiin toisen työviikkoni aikana, joten hoidettavakseni jäi 14 koira.

Työkuvaani kuului koirien ruokkiminen sekä aamulla että illalla, yleinen koirien terveydentilan tarkkailu, niiden ulkoiluttaminen ja hyvinvoinnista huolehtiminen. Pesin, harjasin ja trimmasin useaan otteeseen koiria. Kävimme melkein joka viikonloppu koiranäyttelyissä, joihin valmistelin koiria kehää varten ja pääsinpä jopa pari kertaa kehään itsekin esittämään koira. Koulutin koiria sekä etenkin omistajan neljää pentukoira, jotka eivät vielä osanneet melkein mitään. Koulutustuokiot toteutin naksutinkoulutuksella ja positiivisella vahvistamisella, mutta koirille opetin vain näyttelykäskyjä ja -liikkeitä omistajan pyynnöstä. Työnkuvaani kuului myös sairaiden koirien lääkitys ja oikeanlaisesta ruokavaliosta huolehtiminen. Autoin myös jokapäiväisissä kotiaskareissa. Pääsin myös seuraamaan ja oppimaan koirien astutuksesta, jalostamisesta ja ylipäätään koirien kasvattamisesta.

Työssäoppimisestani ei ollut mitään muuta kuin hyötyä. Opin aivan tajuttoman paljon uusia asioita koirien jalostamiseen ja jokapäiväiseen hoitoon liittyen. Esimies oli minua kohtaan erittäin avoin ja kertoi monista ongelmakohtista ja jalostuskoirien vioista. Opin, miten toimia, kun nartun synnytys menee pieleen. Opin hoitamaan suurta koiralaumaa, joka asuu normaalissa kodissa ilman suurempia kenneltiloja tai erillistä kennelrakennusta. Opin myös ennen kaikkea paljon Englannin kulttuurista ja tavoista.

Suuria käyttäytymiseroja tai outoja tapoja ei ollut, mutta yksi erottui selkeästi. Suomalaisella työssäoppimispaikalla kennelissä koirat eivät saa aamuruoaksi lämmintä maitoa ja murenettua Weetabix-muroa, toisin kuin Englannissa, jossa koirat saivat joka aamu tämän kaltaisen annoksen ruokaa.

Ihmiset yleensä olivat kuitenkin paljon iloisempia ja ystävällisempiä muita kohtaan kuin Suomessa. Poliisit vitsailivat juna-asemalla tempuillevista ja siideriä juovista keski-ikäisistä naisista, eivätkä yrittäneetkään häätää heitä sieltä pois. Kun jotain asiaa ei ymmärtänyt, kysyttiin ystävällisesti ”pardon?”, eikä suomalaisen tapaan huudettu takaisin ”HÄH?”.